

કરામાતે ચિશ્ત

II

1921

૭૮૬

16-6-1921

કરામાતે ચિશ્ત.

મુસન્નિક

Res. No. 362

મુન્શી નગમત પરમાર વલી પરમાર (ખાન)

સાકીને

કરબે કડી જલે ગુજરાત રિયાસતે બડોદા વાલીયે

શ્રીમંત સરકાર ગાયકવાડ.

બાર અબલ કોપી ૧૦૦૦.

મીલનેકા પત્તા:—ભોંડી બાગીચ નં. ૩૦૧ હળીજ

બીલ્ડીંગ મુંબઈ નં.

આમ હક મહકુલ હયે બિલા ઇબ્દુલત કરદ છાપનેકા ન કરે.

કિમત ૦-૨-૦ રૂા આને ફક્ત.

૮૩૦૬

દીબાચી સંપાદન

હું ઉસ ખાલિકે લા યજાલ હીકે સજાવાર હય કે જુસ્ને લક્ષ્ય કુનસે કુલ કાયનાત કો બનાયા, ઘોર ઘેઠ મુશ્ત ખાકસે ઇન્સાં કો પયદા કરકે તાજ અશરખુલ અખલુકાતકા અતા ફરમાયા, લિહાજા ઉસીકી હુક કરના ઇન્સાનકી ફર્જ અયન હય.

અત ઉસ સરદારે યસરખ, આઠાએ અરખે વલ અજમ મેહબુબે રખખલ આલમીન અહમદે મુજતુબા વ મોહમદ મુસ્તુફા સલ્લલા હો. અલય હેવ સલ્લમ કીહી સજાવાર હય કે જુસ્ને તુખ ઇન્સાન કો ગારે જીલમતસે નિકાલ કર નુરે વહદાનીયત કે રસ્તે પર લગાયા જુસ્ને અત ઇસ રસુલે અરખી કી હી વાજીબ હય.

ઇનકલામે ઝમાના ચેહ લી એક કુદરતી કાર રવાઇ હય જે તા કયામત રાયજ રહેગી. જુસ્મે હઝારોં ઘોર લાખો તરાફ કે ઇન્સાન ઇસ જહાં મેં આયે, ઘોર બતોર મુસાફિર કે અંદ મુદત ઠયર કર અરહી મન્જીલ પર તશરીફ લે ગયે, (ઇન્તકાલ કર ગયે) ઘોર ફકત અપની નેકી યા બદી કી કાર રવાઇ દુનિયામે યાદગાર છોડ ગયે.

મેરે હુમ વતની અંદ અહબાબકી તરફસે હરવઠત ચેહી તરગીઓ વાઅલીમ હોતી રહી કે તુબી (ખાન) કોઇ કામ કર કે જુસ્મે અંદ મુદત કે લીયે દુનિયા મેં કુછ યાદગાર રહે જાય. મયનતો માલદારોમેંસે હું, જે મસજીદ, કુવે, મેહમાં સરા, યા સખાવત કે લંગર બારી કરદું કે જુસ્ને યાદ રહે જાય. ઘોર ન તો શો અરા મેંયસે હું, ન તો લીડર, મવલી, વ મોહદિસ હું જે મોઅવખર કિતાબેં વસનીફ કર બાઈ. તાહમ મુવાબિક અપની હયસીયત કે અપને પીર રોશન ઝમીર જનાબ હઝરત મોટા મીયાં સાહબ રહેં અં વાલીએ માંગરોલ, (જુનકી મસનહ નશીની પર ફિલહાલ જનાબ પીર મોટા મીયાં સાહબ રવનક અફરોજ હય) કી અંદ કરામાત કા વકફીયત જે હસ્તયાબ હુમ અપને તોર પર લિખ કર “કરામાતે ચિશ્ત” નામ રખા ઘોર શાયા કરકે હદીયથે નાઝરીન કીયા. અગર કોઇ ગલતી નઝર અકદસમેં જુઝરે તો અકુ ફરમાએ.

મુ. માંગરોલ વાઘી
જુલ્લે ભરૂચ
સને ૧૬૨૦ ઇસ્વી

મુન્શી નઅમત પરમાર
વલીપરમાર (ખાન)

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૩૦૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ક્રામતે ચિશ્ત

વિષય ૬૪૬૮:૬ ૪૬૮

હરએક શય અપને વકત હી પર હોતી હય, ગો ઇન્સાં
કિતનીહી કોશિયો નાં કશાની કરે, મવસુફ “કસમાતે ાશત”
લીખતો. ચુકા મગર કઇ વરહકી હરકાતો વજુહાવ હાયલ હોતા
રહી ઓર અકસર ઝુફરી કારરવાઇયોકે લીયે શાયા કરનેકા
મવકા ન મિલતા થા. ઇન દીનોં એક મેરે વફાદાર દોસ્ત જનાબ
મિસ્ત્રી હાજી મોહમમદ હાજી ઇબ્રાહીમ ખતરી સાકિને બંબઇ,
કીરમખત સેયેહ નુસ્ખા શાયા કરનેકી જીરખત હુઇ ઓર નીઝ
મવસુફ સાહબને મુઝે જીસ કહર ઇમદાદ અતા ફરમાઇ હય, ખયાનસે
ખાહિર હય, ઇસલીયે મેય અપને વફાદાર દોસ્તકા વખે દિલસે
મમનુનો મશકુર હુ.

મુ. મુબઇ
ભીંડીખાઝાર નં. ૩૦૧
હબીબ ખિલ્દીગ
સને ૧૯૨૧ ઇસ્વી

મુન્શી નઅમત પરમાર
વલીપરમાર (ખાન)

૭૮૬

લાવણી. (શાને ખારી તઆલા.)

તુહી હય ખાલિક જગડે માલિક, હરબ તેરી ખુદાઇ હય.
જીન્નો ખશર અવર હુરે ફલક, ઝિ ફહને તેરી દુહાઇ હય.
અજબ હય કુદરત નિરાલી સિકમત, સનઅત કયસી બનાઇ હય.
ફલક કે ઉપર અરશ બના, ખર આબ ઝર્મી કયા મિજાઇ હય—તુહી.
જીલ્દ કોહ હંય ઝર્મી કે ઉપર, ઘટા શજર કયા છાઇ હય.
અંદર સુરજ કો કીયે હંવ રવશન, યેહ તેરી જલવા તુમાઇ હય—તુહી.
ઝર્મી યે દરિયા ઉસીપે ધરતી, જીસ પર બસતી બસાઇ હય.
ફલક પે ઇતને જડે સિતારે, ન ગનતી ઉસકી પાઇ હય—તુહી.
બનાકે ઇન્સાં શરફ દીયા, ઓર તુઝહી સે અઝમત પાઇ હય.
કે શાને અહમમ, અરબ કે માલિક, નસાર જીન્ને ખુદાઇ હય—તુહી.
ઝહુર કુદરત હુઝુર અહમમ, ગવાહ સારી ખુદાઇ હય.
હુવા ન હોગા અવર ન અબ હય, અયસી અઝમત પાઇ હય—તુહી.
ઇન્હી કે આદિમ જહા કે સુલતાં, હર બહ જીન્ને દુહાઇ હય.
યઅની ગવસ અવર કુતુબ અમિયા, હર બહ શોહરત પાઇ હય—તુહી.
ઉન્હી કે પયરવ ફરીદ ચિરતી, ઉન્હી સે ન અમત પાઇ હય.
ખશબ પામાલીયે કુદર કે, સવારી હિંદ મંય આઇ હય—તુહી.
ઉન્હી કા આદિમ હુ ખાન કમતર, હમેશાં ઉન્હી ગદાઇ હય.
તુફેલે મુસ્તફ રવા હો હાજવ, જો દિલમંય આકે સમાઇ હય—તુહી.

રાગ પરભાત (દર શાને બારી તઆલા.)
(પડીરે સમુદર બેટમાં. ચેહ રાગ.)

જાગીરે પીયા કી યાદમે.

સુન મોરી સજની કટ ગંધ રજની, લોર લયે તક જાગીરે
પિયાકી યાદમે સુન મોરી સજની—

કોન નગરમેં જાય રહે રે, કિસ જા લેલું મંચ પાતી.
કોન ખગર હે કયસે મિલું મંચ, હય કોઈ સંજ ન સાથી—જાગી.
ચાહે પીયા જાકો વેહી સુહાગન. અન ચાહી સો અભાગી
સચ્ચી પ્રીત કી એક ધરી હય, ફાકટ જુટી લવ બસોં કી લાગી—જાગી.
અપને પીયા સે ચાહે મિલન કો, છોડ જગ કા બખેડા.
લાખેં આયે કોટી સિધારે, કર ગયે રેયન બસેરા—જાગી.
પીતમ નગરી દૂર ધનીરે, અનલખ કો સોંચે ડેરા.
કરલે તો શા અપને સફરકા, રાહમેં સાજી નહી કોઈ તેરા—જાગી.
રાહ કઠન અવર રાતેં અંધેરી, હર જા દગ અવર લુટેરે.
પાર હો સગરી ઘાટકી ઘાતે, તબહી મિલના હો પ્રીતમસે તેરે—જાગી.
મંગરોલ બરતી મંચ ખાન પડા હય, આકે સુરશદ કે ડેરે.
પ્રીતકી રીત તુ ચિસ્તી બતાવે, હું મંચ અદના ગુલામોમે તેરે—જાગી.

(દર શાને હઝરત સરવરે કાયનાવ સ૦ અ૦ સ૦)

ગરબો.

સખી આવી વસંત ફેરી બહાર, ખીલી છે કેવી ચંબેલી
ખીલ્યા વિવિધ પુષ્પો અપાર, ખીલી છે કેવી ચંબેલી
મોહ પમાડે મોતીઓરે, ગુલાબે કીધી ઘેટીરે,
નરજિસ નિર્ખોં મનને લોભાવે, લાન લુલાવે સુને વેલી—ખીલી છે.
જાઇ જુઇને જોતાં સહેલી, ઉપજે દરખ અતોલરે,
કર્ણની કેવી ક્યારી બની છે, મેહલી બની છે અલબેલી—ખીલી છે.
સુંદર વૃક્ષો લગી રહ્યાં છે, પક્ષી ઘણેરાં બોલેરે,
દુઃખી પપૈયો પીયુ સંભારે, કુકમાં કોયલ મચેલી—ખીલી છે.
મંદ મંદ વાયુ તુજને વંદ, હેવ ધરી કરબેરેરે,
મારા પીયુને કહેજે સંદેશો, શાને વિચેગે સુને મેલી—ખીલી છે.
હર્ષ થકી સૌ સખી રમે આ, સુંદર બગીચા માંચરે,
વ્યાકુળ કીધી પીયુ વિચેગે, લાગી છે સુને વાલાવેલી—ખીલી છે.
પીયુજી મારા દૂર વસ્યા છે, જોનો, મહીનો ગામરે
ગુજરવાસી ખાન વહે છે, આખરે અતે એ મેલી—ખીલી છે.

(હરશાને હજરત સરવરે કાચનાવ સ૦ અ૦ સ૦)

કંવાલી.

ચસરખ કે પીયાસે જાય કહો, તોરી પુરકત મોહે સતાવત હય.
કયે કારન મોસે રૂઠ ગયો, કાહે વન મન મોહે જલાવત હય—યસ.
તોરી પ્રીતલગે મોહે ખ્યારી પીયા, જાહ નામપે તોરે વારી પીયા
રદુ નામ તોરા કર ઝારી પીયા, તોરી ખ્યારી સુરત મન
લાવત હય—યસ.

અયે ખ્યારી સખા, તું બરાયે ખુદા, તોરે પૈયા પડું કેહ મદીને કોજા
ઝરા લે તું ખબર અય હખીએ ખુદા, તેરે હિજરમે જાં
અપની જાવત હય—યસ.
નહિ બે કલ કોકલ એક ધરી, રહે આઠ પહર મોહે બેસઘરી
દીદાર લયો ન દેખી નગરી, ન તો ખવાબ મેં તું અપને
આવત હય—યસ.

તોરે ધરકમે અપના દેશ તબ્બું, રંગા ગેરવા જોગન લેસ સબુ
જહાં અપના પીયા વહાં જાય ખસું, હમે દેશ ન અપના
લાવત હય—યસ.
મહબુબે ખુદાશાહે અરબો અજમ, કરખાનપે અપના ફૂલોકરમ,
ખુલા જલલી મદીને મે શાહે ઉમમ, ગુજરાત મેં જી
ગલશાવત હય—યસ.

(યા પંજતન ખયાના જબ જાન તનસે નિકલે ચેહ રાગ)

કંવાલી.

હમ અપની બે કસી મેં યારો વતન સે નીકલે.
નિકલે, તો જીસ તરહસે, ખુલ ખુલ ચમન સે નીકલે—હમ અપની
અપને મરીએ દીલકી, દારૂ નહી તબીબો,
કુરકવ મેં ખસ સનમ કે, અબ જાન તનસે નીકલે—હમ અપની
અય ખુલ ખુલો ખુદારા, કહીઓ ગુલોં સે જાકર
સુદત ગુજર ચુકી હય, હમકો ચમનસે નીકલે—હમ અપની
વકતે નઝમ હય અપના, અરમાન હય તો ચેહ હય
કદમેપે ઉસકે સર હો, આર જાન તનસે નીકલે—હમ અપની

કુચે મેં હિંસ સનમ કૈ, તાબુવ રખ ચેહ કહેના,
હાકિમ શુદ્ધ તુઝહારા, અબ હમ વતનસે નીકલે—હમ અપની
તુરબતયે અપની આકે, બદલે મેં કાતેહા કે,
તઆરીફ હિંસ સનમ કી, સબકે દહનસે નીકલે—હમ અપની
હમને નગરકો છોડા, અપને પીયાહી ખાતિર.
સહરા હી ખાહ છાની, અબતક ન બનસે નીકલે—હમ અપની
હય ઇલિતબા ખુદાસે, વવસીફ અહમદીમેં,
બાં ખાનકી ખતમ હો, કલેમા દહનસે નીકલે—હમ અપની

દરશાન પીર મોટા મીયાં મંગરોલી.

કંવાલી.

નિહાલે શુલશને ચિરતી, શુલે બે ખાર મંગરોલી.
વસુદ્ધક ખાદિમે શુલ શુલ, હઝારોં ખાર મંગરોલી—નિહાલે.
નહિ હાજત હય તહરીરે મઝામીન કરિશમોકી.
હેં લાખોં બદલે દુનિયામેં તેરે અઝહાર મંગરોલી—નિહાલે.
ઇનાયત હકસેથી અય શાહ, વિલાયત ઝાહ માદરસે.
બનાઇ કંદ કંકર કી સરે બાઝાર મંગરોલી—નિહાલે.
કીયા હિકમે કુરઆં ચક દમ મોઅલિમ ઝાત કુદરતસે.
નિહાં બેથા અયાં તુને કીયા ઇસરામ મંગરોલી—નિહાલે.
પુરાના એક થા સાધુ શુકલ તીરથ કા બાશંદહ.
સવાસો સાલકા તપશી ન વાઠિક્કાર મંગરોલી—નિહાલે.
દિગર શું હાલ થા ઉરકા મોઅમ્મા કુછ ન ખુલતાથા.
કીઝ હાજત રવા તુને મેરે સરકાર મંગરોલી—નિહાલે.
શાફા પાઇ હય બરસીને બુઝામી હો ગયે ચંગે
હય બરી ફયઝલા દરિયા તેરા દરબાર મંગરોલી—નિહાલે.
નકયોં હો અવજપર કિસ્મત દરે અકદસપે હાઝિરહું.
કે મંચ હું ખાન અદના ખાદિમે દરબાર મંગરોલી—નિહાલે.

દરશાને મોટા મીયાં મંગરોલી.

(રાજ પ્રીત કા વાઅદા કરકે પીથી તુને પ્રીત લગાના છોડ દીયા.)

અબ કાહુ કરું મુનઅયરી સખી, બીન પીતમભુ ગભરાવત હય.

મેરી બિપતાકા સાથી ન કોઇ મયો, તન હિજર કી આગ

જલાવત હય—અબ,

હમેં છાંડ પીયા કિસ દેશ રહે, તોરે દીઠ કી આશ વિશેષ રહે,
લગે વાગ કે ખ નિજ દેશ રહે, સખી દેશ નહી હમેં

ભાવત હય—અખ.

સખીકો ન નગરીયા કી રાહ ચલું, વાકી બાંકી ડગરીયા મેં કયસે કરું,
અખ કાહ કરું સખી કયસે મિલું, મોહે રીત ન કોઈ

બતાવત હય—અખ.

નતો પાતી ન કાસદ ઠાક વહાં, દિસે ઓખી ડગરીયા બેલાગ વહાં,
રાહ અયસ્તી કહન થકે પાગ જહાં, નતો સંગ મોરે કોઈ

આવત હય—અખ.

મયને લાભકી આસ બયપાર કીયા ખુટી માયા જો દિલમે બિચાર કીયા
કીયા લેખા તો ઠોટા અપાર કીયા, યહી ચિન્તાસે ચેન ન

આવત હય—અખ.

સખી અપની નગરીયા કો છોડ ચલી,

પિત માતા પિતાસે મંચ તોડ ચલી,

મન અપને પિયાજીસે જોડ ચલી નિજ દેશ મોહે નહિ ભાવત હય—અખ.
ગર પીકે મિલન કી જો ચાહે સખી,

થામ દામન ચિસ્તીકા બંધ અભી,

ખાન દરસે ન ચાસ હો આય કભી, જો કે મંગરોલી જગમે

કહાવત હય—અખ.

દરશાને મોટા મીયાં મંગરોલી.

(રાગ. મેરી પરીકો સમઝા કે કોઈ હાલ કહો ઝાકે.)

કુલ ઇતો અખીર લાકે—ચલો સંદલ કરેં જાકે—ચલો.

ચિસ્તી તુહી ઓર તુહી ફરીલી, મોટા મીયાં તું પીર,
કરું વસ્ક મેં કયા તહરીર, નહિ તકરીર, તુ હય બેનઝરી—ચલો સંદલ.

ઘાટ ઓર દખન બંબઈ ઇલાકા, હિંદ મુલક ગુજરાત—

કરેં યાદ તુજે દીનરાત, મસરરત સાથ, કહેં યહ બાત—ચલો સંદલ.

તેરી સદાકવ સચ્ચીથી મુરશદ સચ્ચેથે તેરે કલામ—

વક્ષા અહલ કયા અતમામ દીયા પયગામ—બનાયેહ મુકામ—ચલો સંદલ.

ખાની પે ચલકે ખાદિમ બચાયા, જોગી કી ભાની ભૂલ,

સારી વપશાથી ઉસકી પુખુલ, નથી મઠખુલ, હુધ માઅકુલ—ચલો સંદલ.

તેરે હી ખાદિમ ઠહોં બસે હંય, જગે જગે પર દર,
 ગુલા ઉન્હેં તુ અપને હુઝુર-તુકર મશકુર, બના મસકુર-ચલો સંદલ.
 મખદુમ તેરી ખિદમત મેં હાઝિર, તાજર રહેં મવબુદ,
 હોવે હાસિલ ઉન્હેં મકસુદ, યહી મબ ઉચ, જહાં મશહુદ-ચલો સંદલ.
 ખાન હય ખાદિમ તેરે નગરમેં, દરપે કીયા હય મુકામ,
 કર ફઝલસે તેરા ગુલામ, નહિ ઓર કામ, કહું ચેહ મુદામ-ચલો સંદલ.

કન્વાલી.

અય આલે ખવાબ ચિરતી રવશન હય નામ તેરા
 તુને બચાઇ કિશતી અદના ચેહ કામ તેરા—અય.
 દરગાહ તેરી આલી, મંગરોલકા તું વાલી,
 ન ફયઝ સે હય ખાલી, અબતક ઠલામ તેરા—અય.
 વહરીર હોવે કયોં કર, તવસીફ તેરી મુરશદ,
 અલવાફ રોઝો શબ હય, સખ પર મુદામ તેરા—અય.
 ગુર્જર મેં તેરી શોહરવ કિસ ખૂમહે અયાં હય,
 મદ્દા હંય તેરે ખાદિમ લેતે હંય નામ તેરા—અય.
 અમરાઝ ગર હોં મોહલક ખસરાવ લી રવાં હો,
 ફયઝાને પાઠ દરગાહ આલી મુકામ તેરા—અય.
 ઉલફ કે મય કશોં કો, લાખોં પિલાએ સાગિર,
 ખાદિમકો ચક નઝરસે, મિલ જાય જામ તેરા—અય.
 ચેહ ખાન બે વતન હો, આયા તેરે નગર મેં,
 બંદોં મેં ગિન કરમ કર, હયગા ગુલામ તેરા—અય.

દરશાને મોટા મીયા.

(રાગ. લાવ સખી એને મન લલચાણું એને અધિક
 બીજે જંગમાં ન બાણું.)

હુવા ફઝલ તેરા મુઝબે ખુદાયા, મુઝે અપને મુરશદ કે
 કદમોંપે લાયા—હુવા.
 મુકદમ તેરી જાય, કરને કડીયો, મુઅખ્ખર કો માંગરોલ
 ખિસ્તા બચાયા—હુવા.

ફંસાયા દરદોમે એક શખસ લખેજી, ઉસે ચલકે પાની
 પેતુને બચાયા—હુવા.
 બરા કુફયા, ઇસ ઈલાકે મેં અઠસર, હિદાયત સે તેરીહી
 ઇસલામ પાયા—હુવા.
 બહર વર કીયા ગંજે મખરીસે તુને, તુહો નુરખએ કીમાયા
 હાથ આયા—હુવા.
 ફાઇ તેરે કુએ સે હોકર કે બે દિલ, ગયા હય ન બાવે જોગર
 દિલસે આયા—હુવા.
 કુવા તેરી ચવખટ ઠાહય ફયઝદરિયા, શકાપાઇ ઉસ્તેગર એક
 જામ પાયા—હુવા.
 યેહ હય ખાન અહકર તેરે બાદિમાંમે, બના સુખર્દે ઓર રહે
 તેરા સાયા—હુવા.

દરશાને મોટા મીયા.

(રાજ. મોરે અન્હે પીયા હમે દેશ ખુલાલો હિદમે' છયા
 ગભરાવત હય.)

કહો કયસે રહે' નિજ દેશ સખી, દીન રચન છયા
 ગભરાવત હય—કહો.
 હિજ પીયા મોહે આન ચતાવે ખિર્દ બીતનકો જલાવત હય—કહો.
 ઠટ ગઇ ઉમ્ર મેરી સદમે જુદાઇ કે સહે,
 કીયા બદનામ નતો શિકવે ખુરાઇ કે કહે,
 બોલ બાલા હો તેરા દરજા બડાઇકા રહે,
 તુહો મખદુમ મેરા શેવા ગદાઇકા રહે,
 નઝર ઇલતાફ તો કર ફઝલ હલાલિકા રહે,
 વરલગર હોતોન ફિર શિકવા જુદાઇકા રહે,
 ખ્યાલ હરદમહી તેરી જુલવા તુમાઇ ઠા રહે,
 ખાકે યા દરજા તેરી સુરમા સરાઇકા રહે,

થેહ દરસકી ખ્યાસી, નિસ દીન,
ઉઠાસી હરસુથે રો રો સુનાવત હય—કહે.

પુરખિઝાં હો ગધ નવ જહાર જવાની મેરી,
મિલતે લાખ કીઈ એક ન માની મેરી,
નામાખર બહરે ખુદા બ કહેહ જુખાની મેરી,
કોન હય તુઝસા સુને ગમકી કહાની મેરી,
પાસ ઉલફતકી બિના કુછતો જવાની મેરી,
કુલે બિસરે હી કબી યાદ તો લાની મેરી,
ખિસ્તા તુરખત તેરી ચવ ખટપે બનાની મેરી,
તેરે કુચે મેં રહેતા કે નિશાની મેરી,
કરકે જુદાઈ, ગમકી સવાઈ,
જગત સેં કયસી સિધાવત હય—કહે.

યાદ ઉલફત તેરી જીસવક્ત મુઝે આતી હય,
ખિસ્તા સીનાહો મેરા જાન લખપે આતી હય,
હોકે બિસમિલ અયસી કુરુવસે તલમલાતી હય,
જાન જાતી હય કબી વનસે કબી આતી હય,
બહરે તસકીન કોઈ સામને ગર આતી હય,
શિકલે જલ્લાદમે વોહ મુઝકો નજર આતી હય,
આહ મઝલુમસે થેહ ખિસ્તા જીગર આતી હય,
વરલ દુશવાર હય ન ઝિસ્ત નજર આતી હય,
ચિરતી પીયા દિલ ખાન લીયા હય,
તુઝહી કે અરજ સુનાવત હય—કહે.

લાવણી.

જોખન નાર લાઈ મેં અડેલી—જેસે કોયલ કુકત બન વેલી—
સેજ પુલનકી ખિછવાતી, કર જોર પીયા સમજાતી,
નહિ માને પીયા મોરે હાય, લગી હય,
લહાય, લાઈમેં વેલી—જેસે કોયલ કુકત બન વેલી.
યાદ વરલ તેરા આતા હય, ગમ તેરા જીગર ખાતા હય,
નહિ હમેં પીયા દિન રેન, ઝરા કુછ ચેન, ગમે ન સહેલી—જેસે.

દેખ ચમન દિગ ગભરાવે, બીન પીયા ઠણુના ભાવે,
 કોઈ પીયા કો બ સમજાવે, જાન તડપ તેરે બિન ભાવે,
 હુઈ હમસે ખતા કયા જાન, ખતા કુરખાન, ફિરૂં મેં એકેલી-જેસે.
 આઈ ખદાર પીયા યાદ આવે, શુલે લાલા ન મુઝ મન ભાવે,
 શઝર સર્વ પીયા દિલ જલાવે, નાહી સર્વ સમન મન ભાવે,
 કર શોરન બુલ બુલ હાથે, પીયા નહી આથે, ઉજાડુ ચંબેલી-જેસે.
 તઠસીર પીયા કયા કીની, આગ પુરકત હુમેં કયોં કીની,
 તેરે હિજરમે લેસ બનાઉ, છોડ બસ્તીમેં દેશ બસાઉ,
 બદલમે ચીર કે કફની, પહેન કુંડલ ઉતાઈ નથની,
 છોડે સંગાર બદન કે સારે-કાર જગત કે દિલસે બિસારે,
 હુઈ જોગન પીયા નાચાર, છુટા સંસાર, પહેન લી સેલી-જેસે.
 કયા કહેં કિધર કો જાના, છોડ કના બકાકો સિધાના,
 હોસબા કલી તેરા જાના, મેરે પીયા કો બ સમજાના,
 હાલેઝાર સુનો અબ ખાન, ખુદાશ માન, અર્જ હુય છેલી-જેસે.

મુન્શી નઅમત પરમાર વલીપરમાર ખાન.

કડીવાલા.

તમ્મત તમામ શુદ.

આ ચોપડી મુ'બઈ નં. ૯૩ ચીચપોઠલી પરલ રાડ, લેડી
 નાર્થકાટ હિન્દુ ઓર્ફનેજ કે. એન. સેલર પ્રેસમાં મી.
 બદવલ પીતાંબર ઠાકરે છાપી છે અને ભોંડી બજાર મુ'બઈ
 નં. ૩૦૧ હબીબ બીલ્ડીંગમાંથી મુનશી નઅમત
 પરમાર વલી પરમાર (ખાને) પ્રસિદ્ધ કરી છે.

પ્લાસ્ટર ઑફ પેરિસનું નકશીકામ ક્યાં
કરાવશો ?

મિસ્ત્રી ભાણુજી એન્ડ યુનીલાલની કું. પ્લાસ્ટરવાળા.

અમારે ત્યાં ઈમારતને લગતું દરેક જાતનું પ્લાસ્ટર
ઑફ પેરિસનું નકશીકામ જેવા કે શીલીંગ, કોરનીચ, બાડર,
કુલ, પાનેલ, સરણા, ખુરશી, બ્રાકેટ, ભાલપટા, કપસર, વીગેરે
હાઉસ ડોકોરેટર ડીઝાઇનનો વગેરે કામ ઘરઘણીઓ તેમજ
ઇજનેરો તથા મિસ્ત્રીઓનાં મન પસંદ કરમાળ્યા સુજબ
પ્લાન પ્રમાણે બનાવી આપીશું.

દરેક જાતના રૂપકામ તથા સ્ટેચ્યુ, તથા બરદ
વીગેરે લાઇકને સવાળું કામ તથા બિલ્ડીંગને લગતા પથ્થર
કામના નકશીના મોડેલો વગેરે ઘણીજ સફાઇથી સુદતસર
વ્યાજબી ભાવે અમારા ગૃહાકોને મન પસંદ કરી આપીશું.

અમારા માનવંતા ગૃહાકોને વિનંતી છે કે સુખઇમાં
અથવા બહારગામ દેશાવરના કામોનો ઓર્ડર આપી એક
વખત પ્રસંગ પાડી ખાતરી કરશો.

આ એ ઠેકાણું નોંધી રાખજો.

કા. મિસ્ત્રી ભાણુજી એન્ડ યુનીલાલની કું.

પ્લાસ્ટરવાળા-ઘર નંબર ૧૬૩ મસજીદ સીટ (જામલી
મહોલા પાસે) સુખઇ નાં. ૯.

